

Sygn. akt IX Ka 311/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2015 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Jan Klocek

Protokolant: st.sekr.sądowy Monika Ćwiek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Jerzego Piwko

po rozpoznaniu w dniach 30 kwietnia 2015 roku i 29 maja 2015 roku

sprawy D. S.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178a § 4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Końskich

z dnia 19 stycznia 2015 roku sygn. akt II K 664/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. z opisu czynu przypisanego oskarżonemu D. S. w pkt I wyroku eliminuje sformułowanie „będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Końskich sygn. akt II K 117/11 za przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk”, a sformułowanie „w ruchu drogowym” zastępuje pojęciem „w ruchu lądowym”, przyjmując że czyn ten stanowi przestępstwo z art. 178a § 1 kk i ten też przepis stanowi podstawę wymiaru kary;

2. w pkt II wyroku za podstawę warunkowego zawieszenia wykonania kary przyjmuje przepis art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie

odwoławcze.

IX Ka 311/15

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Końskich oskarżyła D. S. o to, że w dniu 1 listopada 2014 roku w miejscowości K. województwa (...) będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Końskich sygnatura akt II K 117/11 za przestępstwo określone w art. 178 a § 1 kk kierował samochodem osobowym marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...) w ruchu drogowym, znajdując się w stanie nietrzeźwości (wynik badania I – 1,06 mg/l) alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178 a § 4 Kk.

Sąd Rejonowy w Końskich Wydział II Karny wyrokiem z dnia 19 stycznia 2015 roku oskarżonego D. S. uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia stanowiącego przestępstwo z art. 178 a § 4 Kk i za to

na podstawie powołanego przepisu przy przyjęciu za podstawę wymiaru kary art. 178 a § 4 Kk wymierzył oskarżonemu karę pięciu miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1, 2 i 4 Kk, art. 70 § 1 pkt 1 Kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres trzech lat próby.

Na podstawie art. 71 § 1 Kk, art. 33 § 1 i 3 Kk orzekł wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości pięćdziesięciu stawek dziennych przy przyjęciu, że jedna stawka jest równoważna kwocie dwadzieścia złotych.

Na podstawie art. 42 § 2 Kk i art. 43 § 1 Kk orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres trzech lat.

Na podstawie art. 49 § 2 Kk orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie pięćset złotych.

Na podstawie art. 627 Kpk zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę dwieście dziewięćdziesiąt złotych tytułem kosztów sądowych.

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Końskich z dnia 19 stycznia 2015 roku wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w Końskich i na podstawie art. 444 Kpk zaskarżył powyższy wyrok na niekorzyść oskarżonego w części dotyczącej orzeczenia o karze.

Powołując się na przepis art. 438 pkt 4 Kpk wyrokowi temu zarzucił rażącą niewspółmierność (łagodność) wymierzonej oskarżonemu D. S. kary pozbawienia wolności poprzez warunkowe zawieszenie jej wykonania, wynikającą z nienależytego wzięcia pod uwagę przez Sąd orzekający wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu będącego przedmiotem postępowania, na który to stopień wpływają: naruszenie jednej z podstawowych zasad bezpieczeństwa w komunikacji, jaką jest zasada trzeźwości, bardzo wysoki stan nietrzeźwości oskarżonego, w jakim znajdował się w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu – 1,06 mg/ dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, duże natężenie ruchu pojazdów i pieszych w czasie i miejscu, gdzie przestępstwo zostało popełnione i znaczące narażenie w ten sposób przez D. S. na niebezpieczeństwo własnej osoby oraz innych uczestników ruchu drogowego, co znalazło wyraz w fakcie uderzenia przez oskarżonego kierowanym samochodem w zaparkowany w pobliżu inny pojazd oraz z nienależytego wzięcia pod uwagę przez Sąd I Instancji faktu uprzedniej karalności oskarżonego za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, przy jednoczesnym braku okoliczności pozwalających na przyjęcie zaistnienia szczególnie uzasadnionego wypadku, którego wystąpienie – zgodnie z art. 6 § 4 Kk warunkuje w ogóle możliwość skorzystania w stosunku do sprawcy przestępstwa z art. 178 a § 4 Kk z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, wskutek czego orzeczona kara nie spełni swych celów zapobiegawczych i wychowawczych wobec oskarżonego, jak również w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Podnosząc tak sformułowany zarzut w oparciu o art. 437 § 2 Kpk Prokurator Prokuratury Rejonowej w Końskich wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności wymierzeniu kary grzywny.

Na rozprawie apelacyjnej Prokurator popierając wywiedzioną apelację zmienił jej kierunek i zakres wskazując, że wobec zmiany przepisów o zatarciu skazania konieczna jest ingerencja w wyrok Sądu I Instancji o tyle, że należy zmienić kwalifikację i opis czynu przypisanego oskarżonemu w kierunku art. 178 a § 1 Kk i orzeczenie na tej podstawie kar i środków w takim samym kształcie w jakim orzeczono je wyrokiem Sądu Rejonowego w Końskich.

Sąd Okręgowy zważył:

Zmodyfikowana apelacja Prokuratora okazała się zasadna i doprowadziła do zmiany zaskarżonego wyroku.

Należało bowiem zauważyć, że oskarżony D. S. uprzednio był skazany w sprawie II K 117/11 SR w Końskich za przestępstwo z art. 178 a § 1 Kk na karę grzywny (por. karta 24), które to skazanie stanowiło podstawę kwalifikacji prawnej zarzutu pod którym oskarżony stanął na nowo przed Sądem Rejonowym w Końskich i które to zdarzenie stało się przedmiotem osądu w sprawie II K 664/14 SR w Końskich (por. karta 47).

Oczywiście na czas orzekania przez Sąd Rejonowy czyli w dniu 19 stycznia 2015 roku kwalifikacja ta była w pełni uzasadniona. Jednakże w międzyczasie nastąpiła potrzeba zmiany kwalifikacji czynu wynikająca z nowelizacji przepisów Kodeksu Karnego tj. przepisów dotyczących terminów zatarcia skazania. W szczególności należało bowiem zauważyć, że Ustawą z dnia 20 lutego 2015 roku o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 396) zmieniono (dodano) między innymi przepis art. 107 § 4a Kk, mający znaczenie w przedmiotowej sprawie. Zmieniono przepisy dotyczące terminu, który musi upłynąć, by doszło do zatarcia skazania. Przyjęto, że w razie uprzedniego skazania na karę grzywny zatarcie skazania następuje z mocy prawa z upływem roku od wykonania lub darowania kary albo od przedawnienia jej wykonania. Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie, bowiem jak już była o tym mowa D. S. wyrokiem Sądu Rejonowego w Końskich z dnia 1 marca 2011 roku, w sprawie o sygnaturze akt II K 117/11, za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości został skazany na karę 40 stawek grzywny po 20 zł każda stawka, orzeczono dwa lata zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych oraz zasądzono 500 zł świadczenia pieniężnego zna cele społeczne.

Jak wynikało z akt II K 117/11 oskarżony wykonał karę grzywny już w 2011 roku, a środki karne przed popełnieniem czynu w sprawie II K 664/14.

Zatem zgodnie z obowiązującymi przepisami zatarcie skazania nastąpiło z upływem roku od wykonania powyższej kary i środków karnych. Tym samym, oskarżony popełniając czyn zabroniony zarzucany aktem oskarżenia w dniu 1 listopada 2014 roku, nie mógł być traktowany jako wcześniej karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, a zatem nie wypełnił jednego ze znamion określonych w art. 178a § 4 Kk tj. prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości po uprzednim prawomocnym skazaniu wyrokiem za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Dlatego też zasadna była zmiana kwalifikacji czynu z 178a § 4 Kk w kierunku art. 178a § 1 Kk i uznanie za podstawę wymiaru kary art. 178a § 1 Kk. Wobec tego wyrok Sądu Rejonowego został zmieniony poprzez wyeliminowanie z opisu czynu sformułowania „będąc uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Końskich, sygnatura akt II K 117/11 za przestępstwo określone w art. 178 a § 1 Kk”, a sformułowanie „ w ruchu drogowym” zastąpiono pojęciem „ w ruchu lądowym” i czyn zakwalifikowano jako przestępstwo z art. 178a § 1 Kk i tym samym przepis ten uznano za podstawę wymiaru kary w miejsce kwalifikacji i wymiaru kary określonych w art. 178a § 4 Kk.

Konsekwentnie zmieniono także podstawę warunkowego zawieszenia wykonania kary przyjmując jako prawidłowe przepisy art. 69 § 1 i 2 Kk i art. 70 § 1 pkt 1 Kk.

Skoro wnoszący apelację nie kwestionował rodzaju i rozmiaru kary orzeczonej przez Sąd I Instancji a także rodzaju i rozmiaru środków karnych a Sąd Odwoławczy nie dopatrywał się w tym zakresie uchybień po stronie Sądu I Instancji to na podstawie art. 437 § 1 Kpk zmieniono wyrok w sposób powyżej opisany utrzymując w mocy orzeczenie w pozostałym zakresie.

Trudna sytuacja materialna oskarżonego uzasadniała zwolnienie go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, zgodnie z art. 634 kpk art. 626 § 1 Kpk i art. 17. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych DZ. U nr 49 poz. 223 z 1983 roku.

SSO Jan Klocek